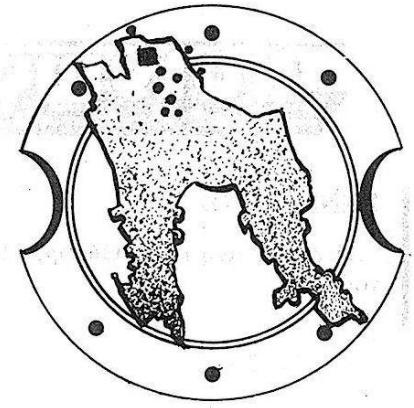

Καρύες

Η ΑΡΑΧΩΒΑ ΤΗΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ○ ΕΤΟΣ 1ο ○ ΝΟΕΜΒΡΗΣ 1986 ○ ΒΟΥΤΣΙΝΑ 87 ○ ΧΟΛΑΡΓΟΣ 15561

ΕΚΛΟΓΕΣ

Οι Δημοτικές και Κοινοτικές εκλογές που έγιναν την Κυριακή 12 Οκτωβρίου, έδωσαν την εύκαιρια σε πολλούς πατριώτες να επισκεφτούντες τους τόπους καταγωγής για να ψηφίσουν στην ιδιάτερη πατρίδα.

Έτσι και τα χωριά του Πάρνωνα ζωντάνεψαν από τις αφίξεις κατοίκων της πρωτεύουσας, της συμπρωτεύουσας και άλλων περιοχών της Ελλάδας, που άρχισαν να φτάνουν από την Παρασκευή.

Ήταν μια ευκαιρία να ξανανοίξουν τα σπίτια που είχαν κλείσει, να γεμίσουν τα καφενεία και οι ταβέρνες, να ξαναϊδωθούν συγγένικά και φιλικά πρόσωπα. Μερικοί έδωσαν και ένα χέρι βοήθειας για να μαζευτούν τα κάστανα και τα καρύδια, που ήταν στην ώρα τους.

Τα χωριά του Πάρνωνα είχαν βέβαια το φθινοπωριάτικο κρύο τους, αλλά ο καιρός γενικά ήταν ευχάριστος. Το δάσος άρχισε να κιτρινίζει και τα κιτρινοκόκκινα φύλλα έδιναν χρώμα και ξεχωριστή ομορφιά στα Ρόγγια, στο λόφο του Άγιου Κων/νου, στο ρέμα της Παναγιάς, στη Θεοτόκο και στις Βαρβιτσιώτικες βουνοπλαγιές.

Οι συνδυασμοί των υποψηφίων ήταν το κύριο θέμα των συζητήσεων και το ενδιαφέρον ήταν μεγάλο, γιατί η τοπική αυτοδιοίκηση πάντοτε έπαιζε σπουδαίο ρόλο στη ζωή του χωριού, αλλά τελευταία, με την αποκέντρωση που επιχειρεί η κυβέρνηση, οι δημοτικές και κοινοτικές αρχές αναλαμβάνουν μεγάλες αρμοδιότητες σε πολλούς και σοβαρούς τομείς.

Στην Αράχοβα τα ψηφοδέλτια ήταν τρία: ΠΡΟΟΔΟΣ με επικεφαλής τον πρόεδρο Πάνο Μαχαίρα, ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ με τον Νίκο Χριστόπουλο και ΕΝΩΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ με τον Δήμο Πρεκεζέ.

Ο προεκλογικός αγώνας ήταν ήρεμος μέσα στα πλαίσια του αλληλοσεβασμού και της αξιοπρέπειας.

Από τους 612 ψηφοφόρους που ψήφισαν πήραν:
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ: 280 ψήφους (140 άνδρες - 140 γυναίκες)
ΕΝΩΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ: 179 ψήφους (97 άνδρες - 80 γυναίκες)
ΠΡΟΟΔΟΣ: 153 ψήφους (72 άνδρες - 81 γυναίκες)

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα πρόεδρος εκλέγεται ο Νίκος Χριστόπουλος.

Έτσι το νέο Κοινοτικό Συμβούλιο, που θα αναλάβει καθήκοντα με τον καινούργιο χρόνο, θα έχει την εξής σύνθεση:

Πρόεδρος: Νίκος Χριστόπουλος και σύμβουλοι Τάκης Κουτσόγεωργας, ο Χρήστος Ζούρας, ο Δήμος Θ. Κουτσόγεωργας, ο Γεώργιος Κολατζιανός, ο Δήμος Πρεκεζές και ο Πάνος Μαχαίρας.

Στη γειτονική Βαρβίτσα πρόεδρος εκλέγεται ο Πέτρος Φουντάς.

Στη Βαμβακού ο Γ. Λεμπέσης, στα Βρέσθενα ο Κων/νος Σπηλιάκος στο Βασσαρά ο Παν. Μελέτης στη Σελασία ο Παν. Κανελλόπουλος, στους Βουτιάνους ο Αλέξ. Μαρίνος, στο Θεολόγο ο Αλέξ. Σάλαρης, στη Σκούρα ο Κων. Πράττας, στη Γκοριτσά ο Ιωάν. Μακρυσόπουλος, στον Άγιο Πέτρο ο Ιωάν. Αρφάνης, στα Βούρθουρα ο Δημήτρης Πλακοκέφαλος.

Στη Σπάρτη Δήμαρχος εκλέγεται ο Δημοσθένης Ματάλας με 12 συμβούλους, ο Άνδρεας Χιώτης με 4 συμβούλους, ο Απόστολος Γεροντίδης με 2 και ο Μιχάλης Διασάκος με 1.

Ευχόμαστε σε όλους τους εκλεγμένους δημάρχους προέδρους και συμβούλους να εργαστούν με ζήλο και ενθουσιασμό για να πραγματοποιήσουν τις υποσχέσεις που έδωσαν προεκλογικά στους δημότες της περιοχής τους και να εκτελέσουν με επιτυχία όλα τα προγράμματα της τοπικής αυτοδιοίκησης.

28 Οκτώβρη 1940

Σε όλη την Ελλάδα γιορτάστηκε κι εφέτος η επέτειος του ΟΧΙ, η επέτειος της αντίστασης του μικρού μας έθνους στις δυνάμεις του Αξονα - Ευτυχώς οι Έλληνες δεν έχεινον, γιατί λαός χωρίς εθνική μνήμη είναι καταδικασμένος σε αφανισμό. Θυμούνται τις συμφορές που έφερε στον κόσμο η λαϊλαπά του β' παγκόσμιου πολέμου, και γιορτάζουν την ημέρα του ΟΧΙ με πραγματική συγκίνηση και περηφάνια.

Στις Καρυές ο εορτασμός άρχισε με την καθιερωμένη δοξολογία στην εκκλησία του Αγίου Ανδρέα. Τον πανηγυρικό της ημέρας απέδωσε ο δάσκαλος κ. Αντώνης Τερζής, ο οποίος με ενθουσιασμό τόνισε τη μεγάλη εθνική σημασία της γιορτής για

την αντίσταση του Έθνους μας στο φασισμό. Ακολούθησε κατάθεση στεφανών στο Μνημείο των Πεσόντων στην πλατεία. Στεφάνια κατέθεσαν: ο Πρόεδρος του χωριού κ. Πάνος Μαχαίρας, ο Αστυνόμος, ο κ. Γεώργιος Ντάρμος εκ μέρους των Αναπήρων Πολέμου, ο κ. Νίκος Αρβανίτης εκ μέρους του Αθλητικού Συλλόγου και ο μαθητής της ΣΤ' τάξεως Αλέξης Θ. Διαμαντόγιρος εκ μέρους των μαθητών του Σχολείου.

Οι μαθητές του σχολείου, με τις εθνικές φορεσιές τους, έδιναν όλη την ομορφιά και την περηφάνεια που χαρίζουν τα νιάτα στην πατρίδα μας.

Ιδιάτερα στις εθνικές γιορτές

οι νέοι με τη συμμετοχή τους συμβολίζουν την ελπίδα του Έθνους για καλύτερες ημέρες, τις οποίες εξασφαλίζει μόνον η ειρήνη, αυτό το αναφαίρετο δικαιώμα της ζωής, που τόσο άσχημα δοκιμάζεται στους καιρούς μας.

Ας ευχηθούμε και ας βοηθήσουμε όλοι, με όλα τα μέσα που διαθέτουμε, να διατηρηθεί η Ειρήνη στην πατρίδα μας και να επικρατήσει σε όλα τα μέρη του κόσμου.

Ακόμη ας ευχηθούμε να γιορτάζουμε τις Εθνικές μας επετείους με ειρήνη και ομόνοια και ο πόλεμος να μείνει μια μακρινή ανάμνηση για τους μεγάλους, και ποτέ να μη τον ζήσουν οι νέοι μας.

ΟΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ θεωρεί υποχρέωσή της να δώσει την ευκαιρία τόσο στο απερχόμενο Κοινοτικό Συμβούλιο, όσο και στο νεοεκλεγμένο να επικοινωνήσουν με τους αναγνώστες μας. Έτσι δημοσιεύουμε ανακοίνωση του προέδρου κ. Πάνου Μαχαίρα και του νέου προέδρου κ. Νίκου Χριστόπουλου.

ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΡΥΩΝ κ. ΠΑΝΟΥ ΜΑΧΑΙΡΑ

Το απερχόμενο Κοινοτικό Συμβούλιο σε διάστημα μιας 4ετίας απέδωσε ένα πρωτόγνωρο έργο για το χωρί μας. Ειδικότερα:

— Έγινε αντικατάσταση του 90% του εσωτερικού δικτύου υδρεύσεως, κατασκευάστηκαν 2 υδροδεξαμενές, 6 στέγαστρα, ένα κοινοτικό σφαγείο, το οποίο είναι έτοιμο για λειτουργία.

— Βελτίωσε όλους σχεδόν τους αγροτικούς δρόμους με παράλληλη κατασκευή νέων.

— Στην κεντρική πλατεία και στη Ράχη βελτιώθηκε ο φωτισμός με νέες ηλεκτρικές εγκαταστάσεις.

— Έγινε επέκταση της αίθουσας του κοινοτικού καταστήματος.

— Δημιουργήθηκε παιδική χαρά στο προαύλιο του σπιτιού Γ. Σκιούρη.

— Βρίσκεται σε αποπέρατη η κατασκευή παραδοσιακής βρύσης στην πλατεία της Ράχης.

— Έντονη υπήρξε η προσάθετη για την καθιέρωση

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Απευθυνόμενοι προς όλους όσους μας τίμησαν με τη ψήφο τους και συνετέλεσαν με οποιοδήποτε τρόπο να αναδειχθούμε πρώτοι επιτυχών Συνδυασμών κατά τις κοινοτικές εκλογές της 12-10-1986, είμαστε υποχρεωμένοι να τους ευχαριστήσουμε και να τους δηλώσουμε ότι θα ανταποκριθούμε στις προσδοκίες τους, που τους επέβαλαν να μας δείξουν τη προτίμησή τους.

Υποσχόμαστε ότι θα είμαστε η κοινοτική αρχή όλων των Καρυών γενικά, εξίσου και αυτών που μας επέλεξαν και όλων των άλλων αγαπητών συμπατριωτών μας που για διάφορους λόγους δεν μας τίμησαν με τη ψήφο τους. Θα είμαστε συμπαραστάτες όλων παντού και πάντοτε.

Ευελπιστούμε ότι με τη βοήθεια, συμπαράσταση και ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ των συμπατριωτών μας εδώ και στο εξωτερικό θα επιτύχουμε να αναδείξουμε το χωρί μας ώστε να αποκτήσει ιδιάτερη, περίλαμπτη και πρωτοβόρα θέση ανάμεσα στα άλλα χωρά της Λακωνίας. Η έκλογκή μας νίκη μας υποχρεώνει να εργαστούμε για το σκοπό αυτό. Θα καταβάλουμε όλες μας τις δυνάμεις. Το ΥΠΟΣΧΟΜΑΣΤΕ.

Νικόλαος Χριστόπουλος

Πάνος Μαχαίρας

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Αικατερίνη και ο Θόδωρος Σπανός απόχτησαν κοριτσάκι.

Να τους ζήσει.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η εξαίρετη Αραχωβιτοπούλα Τούλα Παν. Χριστοπούλου υπάλληλος στην Interamerikan στη Σπάρτη, έδωσε υπόσχεση γάμου με τον κ. Παναγιώτη Νικ. Σκουτάκη από τη Σκούρα. Ο νέος παίζει ακορντέον, στο μουσικό συγκρότημα των νέων του χωριού μας.

Ευχόμαστε να ζήσουν και καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

- Ο κ. Δήμος Ευστρ. Καλατζής και η δις Σοφία Αντ. Ντεβέρου παντρεύτηκαν στην Αράχωβα.
- Η Δήμητρα κόρη του κ. Στράτη Κουτσόγεωργα και ο κ. Βασίλης Γιαννόπουλος από τα Πικουλιάνικα Σπάρτης, παντρεύτηκαν στην Σπάρτη.
- Η δις Νένη Κουτσόγεωργα, κόρη του αξέχαστου γιατρού Αντώνη Κουτσόγεωργα και ο κ. Σωτήρης Τζανίδης παντρεύτηκαν στην Αθήνα.

Η εφημερίδα μας εύχεται σε όλους να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αράχωβα η Αθανασία, σύζυγος Γεωργίου Μπουτσικάκη.

Πέθανε και κηδεύτηκε στο Greenesod ο Αλέξης Γεωργίου Κερχουλάς σε ηλικία 50 ετών. — Συγγενείς φίλοι και πατριώτες αποχαιρέτησαν με μεγάλη θλίψη τον καλό οικογενειάρχη που έφυγε πρόωρα από τη ζωή.

Θερμά συλλυπητήρια

ΑΦΙΞΕΙΣ ΟΜΟΓΕΝΩΝ

Στις «αφίξεις ομογενών» που δημοσιεύσαμε στο πρώτο φύλλο της εφημερίδας μας παραλείψαμε να αναφέρουμε ότι από την Αυστραλία ήλθαν για τις καλοκαιρινές τους διακοπές: ο κ. Ανδρέας Π. Ντάρμος με τη γυναίκα του, η κ. Παρασκευή Κυριαζή, οι αδελφές Μαρία και Χριστίνα Σ. Γεωργιοπούλου και η Μαρία Λεβεντάκη με τον άνδρα της.

Ευχαριστούμε τον κ. Παρασκευά Κολοβό που είχε την ευχαρίστηση να μας υποδείξει την παράλειψη.

Για φθινοπωρινές διακοπές ήλθαν στην Ελλάδας ο Χάρης Παπαστάυρος με τη γυναίκα του και τα παιδιά του, από την Αφρική.

— Για λίγες ημέρες ήλθε από το Σικάγο ο κ. Κώστας Δ. Κουτσόγεωργας.

— Ο κ. Τάκης Κων/νου Βουκίδης γιατρός διδάκτορας Πανεπιστημίου Harvard και Δ/ντής καρδιολογικής κλινικής «Νοσοκομείου Βοστώνης» ήλθε στην Ελλάδα, για λίγες ημέρες για να επισκεφθεί το θείο του οφθαλμίατρο κ. Πέτρο Καρβούνη που ήταν άρρωστος.

Για τον ίδιο λόγο ήλθε από την Αμερική ο γιατρός Χρήστος Πέτρου Καρβούνης, νεφρολόγος, διδάκτορας Πανεπιστημίου Νέας Υόρκης και Δ/ντής Νοσοκό., Syracuse για να επισκεφθεί τον πατέρα του. Ευτυχώς η υγεία που εξαίρετον συμπατριώτη μας κ. Καρβούνη βελτιώθηκε και βγήκε από το νοσοκομείο.

Ευχόμαστε γρήγορη ανάρρωση

Επιτυχία υποψηφίου

Ο Γιώργος Μπολιώτης, γιός της Τριαντάφυλλης Καπερώνη, στις φετινές πανελλαδικές εξετάσεις πέτυχε στην Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου Κρήτης.

Συγχαρητήρια στο νέο φοιτητή

Ο γαμπρός του Αραχοβίτη καθηγητή κ. Πάνου Ματάλα, άντρας της κόρης του Νίκης, κ. Θόδωρος Δημητρακόπουλος εκλέχτηκε δήμαρχος στα Λαγκάδια Αρκαδίας.

Συγχαρητήρια

Αγαπητοί συμπατριώτες, αν σας αρέσει η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ και σας ικανοποιεί το περιεχόμενό της, συστήστε την σε συγγενείς σας ή φίλους σας για να ενισχυθεί και να κατορθώσει να βγαίνει τακτικά.

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ο ΚΑΡΥΑΤΗΣ Έτος ιδρύσεως 1924

Ανδρέα με μεγάλη επιτυχία.

Ο κ. Θόδωρος Σπανός μας πληροφόρησε ότι η ομάδα «ΚΑΡΥΑΤΗΣ» αυτή την περίοδο δίνει αγώνες για το πρωτάθλημα Β' Ερασιτεχνικής κατηγορίας Λακωνίας.

Στον πρώτο αγώνα που έγινε στο χωρίο μας στις 19-10-86 ο «ΚΑΡΥΑΤΗΣ» νίκησε την ομάδα «ΣΜΗΝΟΣ ΓΥΘΕΙΟΥ» με αποτέλεσμα 2-1. Τον αγώνα παρακολούθησαν πολλοί φίλαθλοι ντόπιοι και ξένοι.

Την Κυριακή 26-10-86 ο ΚΑΡΥΑΤΗΣ έπαιξε με την ομάδα ΣΤΕΦΑΝΙΑΣ Σπάρτης και νίκη-

σε με αποτέλεσμα 1-0.

Ο αγώνας ήταν σκληρός και η νίκη του ΚΑΡΥΑΤΗΣ ήταν σημαντική.

Στο τρίτο παιχνίδι της Β' που δόθηκε στις 2-11-1986, ο ΚΑΡΥΑΤΗΣ νικήθηκε από την ομάδα Κλαδά Σπάρτης με αποτέλεσμα 1-2.

Ευχόμαστε ο ΚΑΡΥΑΤΗΣ να αγωνίζεται πάντοτε σε αγώνες ευγενικούς, και η απαραίτητη άμιλλα ποτέ να μην εκτραπεί σε φανατισμό.

Ευχόμαστε πολλές νίκες και συνεχή πρόοδο μέσα στο πνεύμα της αθλητικής ιδέας.

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΡΥΩΝ Δραστηριότητες

παιχνίδια και άλλες δραστηριότητες.

Με απόφαση του Συλλόγου τα μέλη Χριστίνα Θεοδωρακάκη, κυρία Δούλη, Δέσποινα Πανούση, Βενέτα Θεοδωρίδην και Γιώργος Διαμαντούρος φρόντισαν, για την καθαριότητα, και την περιπόιηση των δρόμων του χωριού.

Για να βοηθήσουν στην ψυχαγωγία και το πολιτιστικό ανέβασμα των κατοίκων και των επισκεπτών του χωριού, τα μέλη Γιάννης Κοφιαύτης, Κώστας Παπασταύρου και Φίλιππας Πουλοκέφαλος φρόντισαν και κάλεσαν στο χωρίο το θίασο του Εργατικού Κέντρου Τριπόλεως, ο οποίος, έδωσε παραστάση στο χωρίο με μεγάλη επιτυχία στις 24 Ιουλίου 1986.

— Στις 10 Αυγούστου με τις φροντίδες του Γιάννη Κοφιαύτη, Κώστα Παπασταύρου και της Ελένης Μαχαίρα έγινε 3ήμερη εκδρομή στη Ζάκυνθο, στην οποία πήραν μέρος πολλοί νέοι και νέες, κάτοικοι του χωριού και επισκέπτες.

Έτσι και φέτος το καλοκαίρι ο Πολιτιστικός Σύλλογος έρχεται σε αρκετές δραστηριότητες στο όμορφο χωρίο μας.

ΚΟΥΒΕΝΤΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

Αγαπητοί φίλοι

Με το δεύτερο φύλλο της εφημερίδας ΚΑΡΥΕΣ αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω όλους τους πατριώτες για τη θερμή υποδοχή που έκαναν στην εφημερίδα. Τα συγχαρητήρια και οι εκδηλώσεις αγάπης που έρχονται από παντού με γεμίζουν συγκίνηση και χαρά.

Τηλεφωνήματα, μηνύματα και γράμματα που πάρινα φανερώνουν πόση λαχτάρα αισθάνονται κυρίως οι ξενητέμενοι για να μάθουν νέα του χωριού και πόσο αναπολούν μέσα από την εφημερίδα την πρόσφατη και την παλαιά ζωή του χωριού.

Ιδιαίτερα θέλω να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο του Συλλόγου των Απανταχού Καρυατών καθηγητή κ. Νίτινο Κοφιαύτη για τα ζεστά λόγια και για τους ωραίους χαρακτηρισμούς που έκαμε για την εφημερίδα.

Επίσης θερμά ευχαριστώ το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Toronto για το ωραίο γράμμα και τις διευθύνσεις που μου έστειλαν καθώς και το Σύλλογο Σικάγου για τις διευθύνσεις.

Από την Αυστραλία έλαβα το πρώτο γράμμα, γραμμένο με πολλή αγάπη από τον κ. Ευάγγελο Πουλοκέφαλο, το οποίο μου έδωσε θάρρος για το πρώτο ξεκίνημα.

Τον ευχαριστώ Επίσης ευχαριστώ για τα ό-

μορφα γράμματα με τα ευγενικά λόγια τους κ. Κώστα και Φωτεινής Χάρακα καθώς και την κ. Χριστίνα και Πάνο Χάρακα από το Greenville S.G.

Ζήτω συγγνώμη αν ορισμένοι συμπατριώτες δεν έλαβαν εφημερίδα. Η παράλειψη δεν έγινε από πρόθεση αλλά γιατί δεν είχα τη διεύθυνση τους ή έγιναν ορισμένα λάθη στις πρώτες αποστολές.

Ευχαριστώ όλους όσους με γράμματα και τηλεφωνήματα με βοήθησαν να επανορθώσω ορισμένες παραλείψεις.

Αννίτα Γκλέκα-Πρεκεζέ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ

Όπως πληροφορηθήκαμε τα προεδρεία των 4 (τεσσάρων) συλλόγων των χωριών του τέως Δήμου Οινούντος Καρυών, Βαμβακούς, Βρεσθένων και Βασσαρά, έπειτα από επανελλημένες συνεδριάσεις αποφάσισαν να προχωρήσουν στη σύσταση Ομοσπονδίας των Συλλόγων τους, με σκοπό, τη σύσφιξη των δεσμών ανάμεσα στα χωριά, την πρ

ΓΛΥΠΤΑ ΠΑΛΑΙΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ ΣΤΙΣ ΕΞΩΘΥΡΕΣ ΤΩΝ ΣΠΙΤΙΩΝ

Τα σπίτια της Αράχοβας είναι πανέμορφα εξωτερικά, με κύριο χαρακτηριστικό τους τους δύο και τρεις ορόφους που συνθέτουν ένα επιβλητικό και αρχοντικό οικοδόμημα.

Οι παμπάλαιοι τοίχοι, που άντεξαν στο κάψιμο των σπιτιών από τους Γερμανούς, και διατρίθηκαν σαν ερείπια πολλά χρόνια, ασκέπαστα, κάτω από άσχημες καιρικές συνθήκες, μαρτυρούν το στέρεο χτίσιμο και την πλούσια λιθοδομή.

Οι εξωτερικοί τοίχοι των ορθογώνιων αυτών οικοδομών είναι παχείς και φτάνουν συχνά το 1μ. πάχος. Τα αγκωνάρια, από τα θεμέλια μέχρι τη στέγη, είναι όλα από μεγάλες πελεκημένες μαρμαρόπετρες του Πάρνωνα, τοποθετημένες με τέχνη, ώστε και τη στερεότητα του κτιρίου να εξασφαλίζουν για αιώνες, αλλά και αισθητικά να προσφέρουν μια διακόσμηση απλή και καλαίσθητη.

Οι εξώθυρες (αυλόπορτες), ή οι πόρτες που έμπαζαν απ' ευθείας στο κατώ ή οι εμπατές του σπιτιού έχουν τ' απαραίτητα τόξα από μαρμαρόπετρες πελεκημένες ημικυκλικά, τα οποία δεξιά και αριστερά στερεώνονται (πατάνε) σε δύο κιονόκρανα. Στο κέντρο κάθε κιονόκρανου υπάρχει ανάγλυφος ή χαραγμένος στο μάρμαρο ένας σταυρός με χρονολογία χτίσιματος.

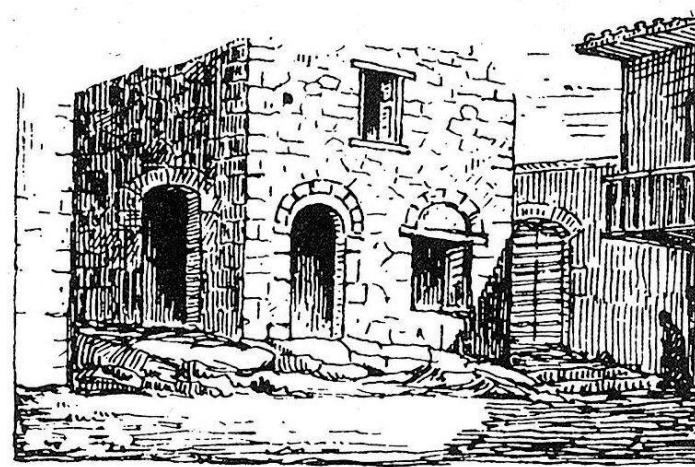
Όταν το 1958 πήγα για πρώτη φορά με τους γονείς μου στα σπίτια του μακαρίτη του πεθερού μου Γιάννη Πρεκεζέ, που ήταν Ματαλέικο από το σύνοικο της πεθεράς μου Χρυσούλας Δ. Ματάλα – από τα πιό παλιά σπίτια της Αράχοβας – είδα ότι στον εξωτερικό τοίχο του σπιτιού, δεξιά της σκάλας που οδηγούσε στο χαράγμα και από κεί στον οντά, υπήρχαν

τρεις πελεκημένες μαρμαρόπετρες.

Ο μακαρίτης ο πατέρας μου, ο οποίος αγαπούσε πολύ ό,τι ήταν δημιούργημα της λαϊκής τέχνης και σοφίας μας εξήγησε ότι τα τρία σύμβολα είναι: ο σταυρός, ο μαστός και το ψάρι.

εποχής των διωγμών και της τουρκοκρατίας – που διαβαζόταν από τα αρχικά γράμματα της λέξης ΙΧΘΥΣ (Ιησούς, Χριστός, Θεού, Υιός, Σωτήρ).

Δυστυχώς όταν ο σεισμός του 1961 άνοιξε τους εξωτερικούς τοίχους του σπιτιού, ο πεθερός μου αναγκάστηκε να

Πραγματικά η επάνω πέτρα είχε σκαλισμένο στο κέντρο το σταυρό, σύμβολο της χριστιανικής πίστης, σύμβολο βοήθειας και προστασίας, την οποία ζητούσαν οι μαστόροι για να αξιωθούν να αποτελείσουν το έργο, και οι νοικοκυραίοι για να ζήσουν στο σπίτι αυτό με τη βοήθεια του σταυρού. Από την πέτρα αυτή έβγαινε η παμπάλαια επίκληση «Σταυρέ βοήθει».

Κάτω από το σταυρό, στην άλλη πέτρα του αγκωναρίου, ήταν ο μαστός, ένα στρογγυλό εξόγκωμα με τη θηλή στο κέντρο, αρχαιοελληνικό σύμβολο γονιμότητας, που έστεκε εδώ σαν επίκληση για την καλή τεκνοποίia και τη συνέχιση της οικογένειας με καλούς απογόνους.

Στο τρίτο λιθάρι ήταν σκαλισμένο το ψάρι – γνωστό κρυπτοχριστιανικό σύμβολο της

γκρεμίσει σχεδόν ολόκληρο το σπίτι από τις καμάρες κι επάνω και όταν αναζήτησα τα τρία γλυπτά ήταν αδύνατο να βρεθούν, αφού οι πέτρες είχαν σωρωθεί βουνό στον κήπο από όπου τις φόρτωσαν σε πέντε φορτηγά αυτοκίνητα.

Επειδή πιστεύω ότι τα σπίτια της Αράχοβας έχουν μεγάλο αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον, ελπίζω να βρεθεί κάποιος ειδικός, με γνώση και αγάπη για τα νεοελληνικά κτίσματα, που να ασχοληθεί και να δώσει πολλές πληροφορίες γι' αυτά.

Έγραψα αυτό το σημείωμα γιατί παρατήρησα σε πολλά σπίτια γλυπτές παλαιοχριστιανικές διακοσμήσεις, οι οποίες πιστεύω ότι πρέπει να επισημανθούν, να φωτογραφηθούν και κυρίως να διατηρηθούν.

Αννίτα Γκλέκα - Πρεκεζέ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΤΑΛΑΣ

συνέχεια από προηγούμενο
Εδώ η δημιουργική του πνοή αγκάλιασε όλους τους τομείς σε τέτοιο βαθμό, που όλα να μαρτυρούν και σήμερα το ευεργετικό του πέρασμα. Φρόντισε το δάσος της Αράχωβας και πλήρωνε — ακόμη και σήμερα — δασοφύλακα για την προστασία του, κατασκεύασε το δρόμο Αράχωβας Βρεσθένων, φρόντισε να γίνει τηλεγραφέιο, ενδιαφέρθηκε για την κατασκευή δημόσιου δρόμου από την Αράχωβα στα χάνια Μπακούρου, έχτισε με δικά του χρήματα το Δημοτικό Σχολείο, το γνωστό στους παλαιότερους Ματαλέιο Δημοτικό Σχολείο και συντήρησε το Ελληνικό Σχολείο της Αράχωβας μέχρι που καταργήθηκε.

Τα τελευταία του χρόνια έζησε στην Αθήνα, όπου άφησε και την τελευταία του πνοή, στις 24 Σεπτεμβρίου 1922 σε

ηλικία 86 ετών πέθανε στο σπίτι του, στην οδό Χάμιλτον, με πρόσφατη την πικρή γένουση της Μικρασιατικής Καταστροφής. Τα οστά του μεταφέρθηκαν στην γενέτειρά του και φυλάσσονται στον τόπο αυτό.

Άφησε ολόκληρη την κινητή και ακίνητη περιουσία του να χρησιμοποιείται για κοινωφελείς σκοπούς. Με τη διαθήκη του, που είναι ένα εξαισιο κήρυγμα αγάπης για τα άνθρωπο και τη νεότητα, συνέστησε το «Καθίδρυμα Αθανασίου Ματαλά του Λακεδαιμονίου» και άριστε με τους πόρους της μεγάλης περιουσίας να μορφώνονται οι νέοι από τη Λακεδαίμονα και όσοι κατάγονται από την οικογένεια Ματαλάιων. Καθόρισε αικόνη επιχορηγήσεις στο Γιατρό, στον Εφημέριο και στο Δασοφύλακα του δάσους της Κοινότητας, θέλοντας έτσι να βοηθήσει τη γενέτειρά του και τους συμπατριώτες του.

Συνεχίζεται

Την παραμονή της 28ης Οκτωβρίου, γίνεται στα σχολεία τημητική εκδήλωση για τη σημαία, όπου ο Διευθυντής του Σχολείου παραδίδει τη σημαία, το σύμβολο της λευτεριάς του Έθνους μας, στους μαθητές που διακρίθηκαν για την επιμέλεια τους και το ήθος τους και ορίζει σημαιοφόρους και παραστάτες.

Στο σχολείο του χωριού μας ο Διευθυντής όρισε σημαιοφόρο τη μαθητή Μαρία Γεωργίου Ντάρμου και παραστάτες τη Χρυσούλα Διον. Στρουφίλα και Σπύρο Γεωργ. Κουλογεωργίου.

Στη Σπάρτη εξ άλλου ο μαθητής Γιάννης Χρήστου Κερχουλάς ορίστηκε σημαιοφόρος του Α' Δημοτικού.

Συγχαρητήρια στους μαθητές που διακρίθηκαν. Ευχόμαστε σε όλους καλή πρόσοδο και να είναι όλοι άξιοι να κρατούν τη σημαία μας πάντοτε ψηλά.

Αποβραδίς είχε ρίξει ένα γόνα χιόνι στο χωριό. Παντού βασίλευε η συνήθη, λες και όλα ήταν νεκρά κι ακίνητα, εκτός από το φεγγάρι, που σιγοδιάβαινε στον ουρανό και τους μπράβους των κομματαρχών, που γύριζαν στα σπίτια για φύφους.

Σημέρωνε Κυριακή και θα ψηφίζαν για βουλευτές, όχι για αγροφύλακες. Οι προσπάθειες ήταν μεγάλες γιατί έπρεπε να φανεί η δύναμη των δυο κομματαρχών, ποιός θα είχε τα περισσότερα κουκιά, γιατί τα σφαιρίδια παλιά τα λέγανε κουκιά.

Ο Γυφτογιώργης — γέρος πάνω από εβδομήντα, αρθριτικός γυμνός και πεινασμένος — έπρεπε να δυναμώσει κάποια παράταξη με το κουκί του.

Για να τον καταφέρουν επιστράτευσαν μια κουμπάρα να μεσιτεύσει στη γριά του.

— Θεια-Γιώργαινα δε θα πάει ο μπάρμπα-Γιώργης να ψηφίσει;

— Πού να πάει παιδάκι μου; κείνος δεν μπορεί να κατέβει για την ανάγκη του...

— Τι λες θεια Γιώργαινα; ο γιατρός που μας έφερε το νεράκι δω χάμου, να μην πάρει την ψήφο του μπάρμπα-Γιώργη;

— Σκέφτηκε η γριά και βρόκε πως σωστό είναι να πάρει ο γιατρός το κουκί του γέρου της.

— Καλά λες μώρ' Ελένη για πάμε να του το πούμε.

— Τι κάνεις μπάρμπα-Γιώργη; με τα δυο χέρια έπιασες τη στάχτη; δε θα πας να ψηφίσεις;

— Δεν μπορώ, κουμπάρα, δεν πάω.

— Κρίμα μπάρμπα — Γιώργη και γώ'λεγα πώς εσύ θα έδινες ένα κουκί στο γιατρό μας.

— Δεν πάω, δεν μπορώ, θα πεθάνω με τούτο το κρύο άμα βγω έδω.

— Σώπα Γιώργη μου, ο γιατρός είναι καλός θα σου στείλει χήλια πράματα, φάρμακα και κρασάκι.

— Να έξω ήρθαν να σε πάρουν κάτι παλικαρόπουλα που τάστεις το γιατρός.

— Σήκω, Γιώργη μου κι ώσπου να γυρίσεις θα πάω να πάρω απ' την κουμπάρα έντα τη σημαία στο σπίτι, που έπαινε το χιόνι από τη μια αστράχα κι έβγαινε απ' την άλλη, ήταν σπουδαίο πράγμα, κι αποφάσισε ο δόλιος να δεχτεί —

— Φέρτε μου τα παπούτσια μου, μωρή, και πιάστεμε να σηκωθώ.

Σηκώσανε οι γυναίκες το σκεβρωμένο σώμα.

— Για φοράτε μου, μωρή, τα παπούτσια μ

ΕΝΑΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ ΑΠΟ ΤΗ ΚΟΡΙΝΘΙΑ ΣΤΗ ΒΑΡΒΙΤΣΑ

Από πολύ μικρός, στο πατρικό μου σπίτι στη Νεμέα άκουγα από παπούληδες και γιαγιάδες ότι ένας παλιός πρόγονός μας είχε έρθει μετά την Επανάσταση από τη Λακωνία και μαγεμένος από μια κοπελιά, ξέμεινε στην ορεινή Κορινθία, ριζώνοντας έτσι σε ένα μικρό χωριό, που έμελλε να γίνει η κατοικίνη του πατρίδα.

Παλαίμαχος, λεβέντης και μπαρουτοκαπνισμένος, είχε ένα φυλαχτό κρεμασμένο στο λαιμό, που τον φύλαγε από το κακό βόλι.

Ήξερε και να διαβάζει, γι' αυτό οι καινούργιοι συγχωριανοί του τον έβγαλαν Αναγνώστη.

Μετά την Επανάσταση, Ρουμελίωτες ζωοκλέφτες και πλιατοκιλόγοι περνούσαν με καϊκια τον Κορινθιακό και λυμαίνονταν τους κάμπους και τις εύφορες πλαγιές της αντικρινής Κορινθίας. Οι κάτοικοι για να γλιτώσουν, ζήτησαν βοήθεια από τους Μωράτες. Έτσι έφτασαν στη Βόχα, μαζί με τους άλλους και καμιά εικοσιάρια παλικάρια από τη Λακωνία με αρχηγό τους ένα Νικηταρά. Αφού τελείωσαν τη δουλειά πριν φύγουν για κάτου, πέρασαν στα ορεινά να ξεκουραστούν και να γνωρίσουν τον τόπο. Εκεί είναι που την έπαθε το παλικάρι με την κοπελιά. Άφησε τους συντρόφους, έβαλε στη μπάντα τ' άρματα, παντρεύτηκε και στέριωσε για καλά στη νέα του πατρίδα, στο Ψάρι Κορινθίας.

Στο γάμο τους, όταν ο πατέας συμπλήρωνε το στεφανοχάρτι, ρώτησε για τ' όνομα του γαμπρού. Ο πατέρας της νύφης δήλωσε: Αναγνώστης του Παναγιώτη. Ο πατέας ρώτησε στη συνέχεια αγριεμένος «και πού γεννήθηκε τούτος ο

ένος;» Στη Βαρβίτσα της Λακωνίας είπε δυνατά ο συμπλέθερος, και τότε ο παπάς έγραψε ολόκληρο τ' όνομα του γαμπρού «Αναγνώστης Βαρβίτσης του Παναγιώτη» και μ' αυτό το όνομα πέρασε επίσημα στα χαρτιά.

Δουλευταράς, τίμιος και καλοσυνάτος, αγαπήθηκε από όλους κι απόχτησε πολλά παιδιά, καλούδια κι αγαθά.

Κάτω από το σπίτι τους ήταν η εκκλησία της Παναγίας και κάθε Κυριακή ο Αναγνώστης, στο δεξιό φαλτήρι, με όσα γράμματα ήξερε, συνέδευ τον παπά στη λειτουργία.

Τα χειμωνιάτικα βράδια έλεγε στα παιδιά του ιστορίες από τον πόλεμο μα πιό πολύ, τα πήγαινε με τα λόγια κοντά σε ένα μακρινό χωριό του Πάρνωνα, τη Βαρβίτσα.

Τους μίλαγε ζεστά για τον τόπο που γεννήθηκε και μεγάλωσε και που τον άφησε για την αγάπη της μάνας τους.

Οι γενιές των Βαρβίτσιων που ήρθαν περάσανε σε γειτονικά χωριά και πόλεις, φτιάχνοντας καινούργια σπιτικά, μα το πατρογονικό μένει εκεί ακλόνητο στο πέρασμα του χρόνου, για να θυμίζει το παλικάρι από τη Βαρβίτσα.

Φίλοι Αραχοβίτες με κάλεσαν πριν από λίγα χρόνια να περάσουμε τη Λαμπρή στο όμορφο χωριό τους.

Το πρώι της Ανάστασης, με το σκάσιμο του ήλιου, άφησα τους άλλους να κοιμούνται και μόνος, με τη σκέψη μου γεμάτη από τις ιστορίες που άκουγα μικρός και με την ψυχή μου αναστατωμένη, ξυχύθηκα για τη Βαρβίτσα.

Δε χρειάστηκε να ρωτήσω το δρόμο. Κοιτούσα ψηλά προς τον Πάρνωνα και μυρι-

του Σπύρου Βαρβίτσιωτη

ζόμουνα την παρουσία του χωριού μέσα στα έλατα και στα τρεχούμενα νερά. Έφτασα. Στάθηκα μαγεμένος.

Το χωριό παίρνει περίσσια γοντεία από το περιβάλλον και το χαρακτήρα του.

Μου το είχαν περιγράψει οι φίλοι Αραχοβίτες, αλλά δεν κατάφεραν να μου δώσουν σε έκταση τη σωστή εικόνα, την ομορφιά των σπιτιών, την ιδιομορφία του χωριού και την καλοσύνη των ανθρώπων του. Στο καφενείο, τρεις-τέσσερις ηλικιωμένοι χωριανοί γύρισαν προς το μέρος μου και αφού τους καλημέρισα, με κέρασαν καφέ.

Κάθησα κοντά τους, τους είπα πώς λέγομαι, τα μάτια ζωντάνεψαν και οι ερωτήσεις πέφτανε βροχή.

Χωρίς να καταλάβω πώς, το τραπέζι γέμισε καλούδια: κρασί, ψωμί, κουλουράκια, κόκκινα αυγά και σε πάτα βαθιά μαγειρίτσα και βραστό.

Τρώγοντας είπαμε πολλά, ενώ το τραπέζι πλήθαινε από τους νεοφερμένους. Πρωτόγνωρη ψυχική ζεστασιά, μέσα σε λίγη ώρα, που θα μου μείνει αξέχαστη.

Δεν ήταν η γιορτάσιμη μέρα της Λαμπρής, ήταν η αιώνια άνοιξη και ζωντάνια στις καρδιές των ανθρώπων του Πάρνωνα.

Ξαναζωντάνεψαν ιστορίες παλιές και οι πιό γέροι μιλούσαν με περηφάνια για τα παλικάρια που έφευγαν στον πόλεμο και ξαναγύριζαν, μα και για κείνα που ξελογιάζονταν και μένανε σε μέρη μακρινά, σαν τον Αναγνώστη Βαρβίτση του Παναγιώτη.

Έφυγα: Μα θα ξαναγυρίσω για πιό πολλές μέρες στην πανέμορφη Βαρβίτσα.

**Σπύρος Βαρβίτσιωτης
Νεμέατης**

ΟΙ ΟΡΓΑΝΟΠΑΙΧΤΕΣ. ΗΛΙΑΣ ΚΟΥΤΣΟΓΕΩΡΓΑΣ

συνέχεια από προηγούμενο

Γύριζα με το κλαρίνο μου όλα τα χωριά του Πάρνωνα, στα μοναστήρια, στα ξωκλήσια, στα εμποροπανήγυρα της Λακωνίας, της Αρκαδίας και τη Αργολίδας. Τα γλέντια ήτανε ζωηρά και οι παράδεις έπεφταν βροχή.

Το 1918 παντρεύτηκα. Έκλεψα την Ελπίδα το γένος Κοΐνη από τον Άγιο Πέτρο, θεία του Χριστοφίλη, που ήταν Δήμαρχος στο San Francisco.

Η γυναίκα μου ζήλευε που έφευγα για ημέρες στα πανηγύρια αλλά είχε καλό αυτή. Της έμαθα λαούτο και την έπαιρνα μαζί μου τρία χρόνια.

— Βρόντα το, της έλεγα, να πέφτουν τα λεφτά. Την είχα πρωτοπαλίκαρο.

Το 1921 πήγα στρατιώτης στο Ναύπλιο. Το κλαρίνο κοντά.

Μόλις με άκουσε ο Συνταγματάρχης να παίζω είπε:

— Αυτόν μην τον πειράζετε καθόλου, αυτός θα είναι για την ψυχαγωγία των στρατιών.

Κάποτε έφηναν αρνιά στο σύνταγμα. Πάρινα το κλαρίνο και αρχίζω να παίζω.

— Στρατιώτη παίξε μου τα Σάλωνα.

Τρελάθηκε. Έρχεται και μου κολλάει ένα κατοστάρικο. Ξειροκροτήματα, ενθουσιασμός. Έπαιζα μόνος μου μέχρι το βράδυ, αφού ο χορός συνεχίζοταν.

Την 1η Μαρτίου 1921 φύγαμε για τη Μικρά Ασία.

Στην άτυχη εκείνη εκστρατεία είχα δυο κλαρίνα, αλλά τάχασα και τα δύο στην αιχμαλωσία στο Σαρί-Σαμπάν.

Οι Τούρκοι είχαν εξαιρετικούς οργανοπάχτες και τραγουδιστές: αυτοί τραγούδαγαν κι εμείς κλαίγαμε τη μοίρα μας.

Σαν γύρισα στην πατρίδα είπα να ξαναπιάσω το κλαρίνο.

Το 1923, αγόρασα ένα κλαρίνο από τη Βλαχοκερασία από έναν τυφλό. Βγήκε καλό και χόρτασα παίξιμο.

Και μεις το ευχόμαστε Μπάρμπα-Λιά.

ΚΑΡΥΕΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΑΝΝΙΤΑ ΓΚΛΕΚΑ-ΠΡΕΚΕΖΕ
ΒΟΥΤΣΙΝΑ 87 ΧΟΛΑΡΓΟΣ 15561

ΤΗΛ. 6516700 - 8081940

ΦΩΤΟΣ. ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΕΛΕΝΗ ΓΚΟΛΕΜΑ

SUPER-ΦΩΤ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ δρχ.

700

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ

500

ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ-ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ Ν.Π.Δ.Δ. κτλ.

2.000

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ-ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΣ δολ.

25

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Δημοσιεύουμε το πρόγραμμα λειτουργίας των Τακτικών Εξωτερικών Ιατρείων του Γενικού Νοσοκομείου Σπάρτης, γιατί πιστεύουμε ότι θα είναι χρήσιμο και θα βοηθήσει στη σωστή εξυπηρέτηση των κατοίκων της Σπάρτης και των χωριών μας.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΙΑΤΡΕΙΩΝ

απόγευμα ώρα: 17.00 - 20.00

- : Δευτέρα Τετάρτη Παρασκευή
- : Δευτέρα Τετάρτη Παρασκευή
- : Δευτέρα Τρίτη Τετ. Πέμπτη Παρασκ.
- : Δευτέρα Τετάρτη Παρασκευή
- : Τρίτη Τετάρτη Πέμπτη Παρασκευή
- : Τρίτη Τετάρτη Πέμπτη Παρασκευή
- : Δευτέρα Τετάρτη Παρασκευή